

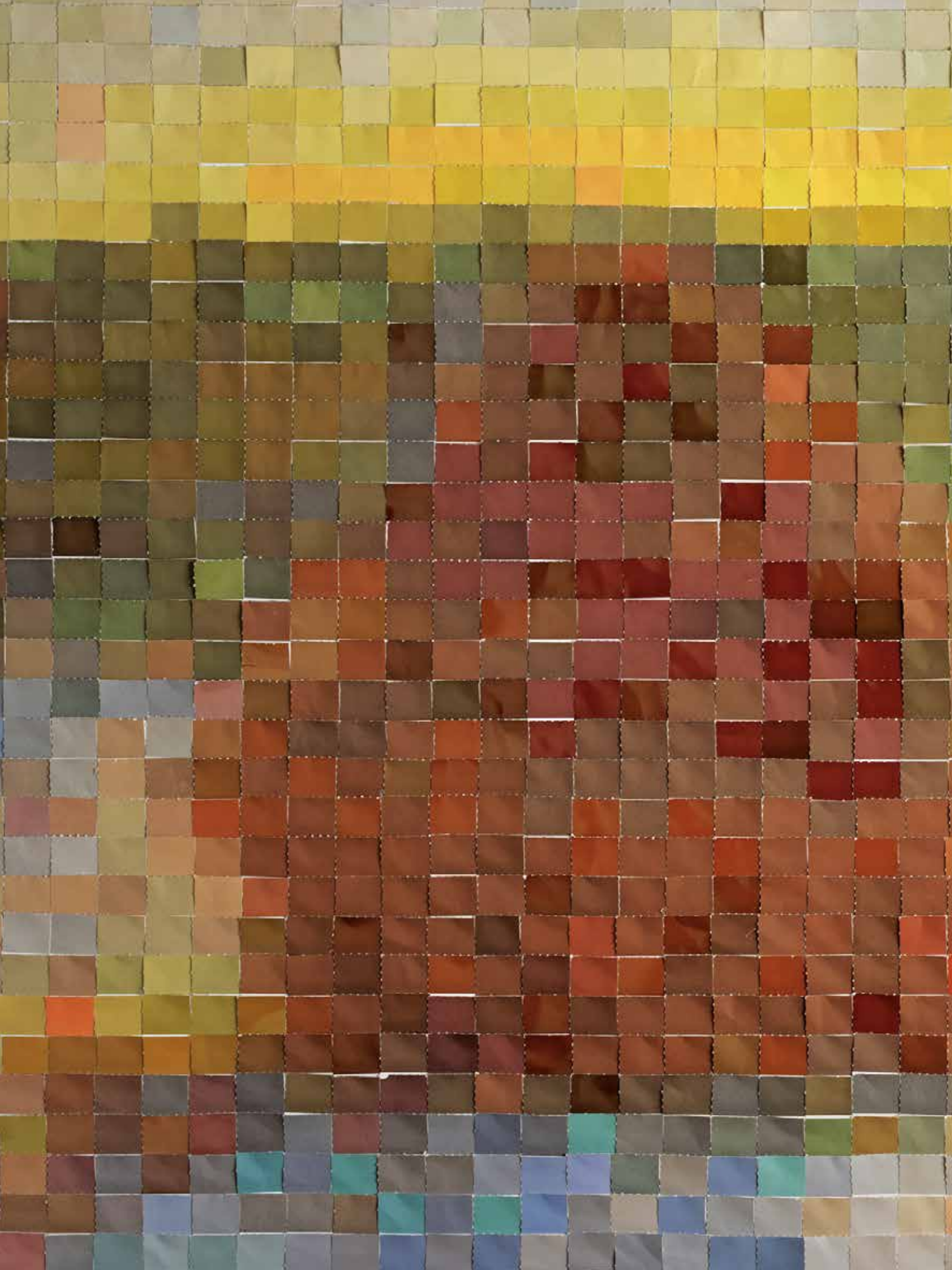
Vik
Muniz

Vik
Muniz

Vik
Muniz

יוני-יולי 2013

תערוכה

ויק מוניז - תערוכת יחיד

קטלוג

אוצרת: ליאור יהל אוהד

טקסט: מעין שלף

עיצוב והפקה: סטודיו צביקה רויטמן

תרגום: עמוס ריזל

הדפסה והפקה: ע.ר. הדפסות

על העטיפה:

Pictures of Diamonds: Jackie

2005, Digital C-print,

Edition of 5, 152 x 122 cm

המידות נתונות בסנטימטרים, רוחב x גובה

תודה מיוחדת:

לאריקה בניקאסה ודילן דה-וואטרס מהסטודיו של ויק מוניז, ניו יורק

מנהלות הגלריה: ענת בר נוי וליאור יהל אוהד

תפעול ולוגיסטיקה: אלי סהר

אסיסטנטית גלריה: גל נגר

יחסי ציבור: הדס שפירא

Z

Zemack
Contemporary
Art

גלריה זימאק אמנות עכשווית

ה' באייר 68 תל אביב 62198

טל. 03.6915060

פקס. 03.6914582

info@zcgallery.com

www.zcgallery.com

Vik
Muniz

Olá Vik!

אנו גאים ונרגשים לארח את האמן הברזילאי ויק מוניז (Vik Muniz) לראשונה בישראל בתערוכת יחיד.

כדרכה של גלריה זימאק לאמנות עכשווית המציגה אמנים בינלאומיים לקהל הישראלי, תערוכת היחיד של ויק מוניז, היא ללא ספק, נקודת דרך משמעותית ומרשימה בפעילותנו בשנת 2013.

ויק מוניז נחשב כיום לאמן הברזילאי המצליח והידוע ביותר בעולם, הוא נולד בשנת 1961 בברזיל ועבר להתגורר בארה"ב. מוניז החל את הקריירה שלו כפסל, התפרסם וטבע את חותמו בסגנון יצירתו האמנותי בשנות ה-90 כשיצר סדרת צילומים של שחזור יצירות מופת מפורסמות שבנה מחדש באמצעות שוקולד. מאז ועד היום מוניז מתמיד בדיאלוג עם תולדות האמנות ומציג סדרות תצלומים המתכתבים עם יצירות מוכרת של אולד מאסטרים.

לפני פעולת הצילום, מוניז מרכיב את היצירות מחומרים של תרבות הצריכה, פסולת ושאריות, כאשר התוצאה הסופית מוגשת כסדרה במדיום הצילום.

התערוכה בזימאק, אשר נעשתה בשיתוף עם סטודיו האמן בניו יורק, סוקרת את יצירתו במהלך עשרים השנים האחרונות ומציגה עבודות מתקופות שונות מתוך הסדרות החשובות והידועות; קולאז'ים בעקבות מונה, חלקי מכוניות בעקבות אד רושה ומהסדרה הידועה ביותר "תמונות זבל" - ששימשה נושא לסרט עטור הפרסים "האמנות בזבל" (במאית לואי ווקה, 2010).

הפקת התערוכה בארץ ועבודה עם אמן נפלא שכזה העניקה השראה לכל משפחת הגלריה, מרגע בניית התוכן האמנותי ועד בניית התערוכה בפועל. אנו מזמינים אתכם לבקר בתערוכה ולהמשיך להיות אורחינו בעתיד.

ליאור יהל אוהד
אוצרת

ויק מוניז נולד ב-1961 בסן פאולו שבברזיל. בשני העשורים האחרונים הוא מחבר ביצירותיו בין מדיומים, ומציג תצלומים של מודלים, מיצבים, ציורים או קולאז'ים שהוא יוצר. החומרים מהם הוא בונה את הסטים המורכבים שלו, לקוחים לרוב משאריות של תרבות הצריכה: זבל, חלקי מכונות, אדמה או חומרים אכילים, מהם הוא מרכיב דימוי פיגורטיבי חדש.

ברבות מעבודותיו הדימוי מתכתב עם תולדות האמנות: למעשה, סדרות שלמות של מוניז מבוססות על מחוות, העתקות ורקונסטרוקציות של יצירות של מאסטרים מהעבר, כדוגמת רמברנדט, ואן גוך, מאטיס, רובנס או פירנסי. עבודות מתוך מספר סדרות כאלה מוצגות בתערוכה, ביניהן קולאז' מחיתוך של מגזינים בעקבות זורברן ושרדין, משטח של מעין "פיקסלים" צבעוניים מנייר בעקבות מונה, סדרה מחלקי מכונות בעקבות אד רושה, עבודה מפולי קפה בעקבות אוגוסטו דה אזוודו, ועבודה בעקבות בוטיצ'לי העשויה מזבל תעשייתי. קנה המידה של העבודות מגוון, כאשר הגדולות שביניהן מגיעות לשלושה על חמישה מטרים.

מוניז חוקר באופן רפלקסיבי את מדיום הצילום. הוא מבליט את המכניקה של הדימוי המבויים, כאשר מבטו של הצופה נע בין הדימוי הפיגורטיבי, איקוני ומוכר, לבין האלמנטים המרכיבים אותו. בעוד הדימוי מוכר עד כדי כך שהקריאה היוזאלית האסוציאטיבית שלו כמעט ברורה מאליה, הפירוק שלו למרכיבים לא צפויים, העשויים מחומר זר ומנוגד לו, פותח מרחב חדש של פרשנות. האשליה הנוצרת היא מראש פריכה, על מנת לגרום לצופה להיות מודע למכניקה של הפיתוי, להטעיה שקיימת בדימוי היוזאלי, ולהנאה שניתן לשאוב מאותה הטעיה.¹

במסגרת סדרת חלקי המכונות בעקבות אד רושה (2008), מוצגים תצלומים בעקבות שני ציורים מוכרים של האמן משנות ה-60: תחנת הדלק *Standard Station* והלוגו של אולפני הקולנוע *20th Century Fox*. דימויי האמריקנה בנויים בתצלומיו של ויק מחלקי מכונות משנות ה-70-50, רובן כאלה שבעצמן הפכו לדימוי איקוני המייצג את אמריקה של התקופה ההיא: קדילק, פורש, קורבט ומרצדס. השריטות והחבטות שנותרו על המכונות שפורקו, רותכו והורכבו מחדש, מהדהדים את החיים שהיו להן קודם, ומזכירים את השבריריות והמורכבות של היומיומי אל מול הדימוי ההירואי והנחשק של אמריקה. ניתן אף לחשוב על המשבר הכלכלי הנוכחי,

1 "I want to make the worst possible illusion that will still fool the eyes of the average person. Something so rudimentary and simple that the viewer will think, "I don't believe what I'm seeing, I can't be seeing this, my mind is too sophisticated to fall for something as silly as this." Illusions as bad as mine make people aware of the fallacies of visual information and the pleasure to be derived from such fallacies. These illusions are made to reveal the architecture of our concept of truth. They are meta-illusions".

Vik Muniz and Charles Ashley, *Stainback: A Dialogue*, published in the catalogue *Seeing is Believing*, Arena Editions, Verona, 1998

על משמעותו לתעשייה האמריקאית ולתעשיית הרכב בפרט, על מחירו של הקפיטליזם, על החלום ושברו.

בסדרת העבודות בעקבות מונה, מייצר מוניז משטחי צבע מריבועי נייר, מעין פיקסלים שיוצרים מחקר של צבע. מונה, מחשובי האמפרסיוניסטים של המאה ה-19, מסמל את תחילתו של המודרניזם, ואת ראשיתה של תפיסה רפלקסיבית באמנות. האמפרסיוניסטים נחשבו לראשונים שחקרו את המדיום בו הם עצמם יצרו, הציור, ואת גבולותיו. בנוסף, הם לרוב מוזכרים לצד המצאתו של הצילום, ש"נישל" את הציירים מתפקידם כמייצגי מציאות. בעוד שהצילום נחשב בתחילת דרכו למייצג אובייקטיבי של העולם, חיפשו האמפרסיוניסטים דרך אחרת, וטענו שמחקרם הפורמליסטי מספק נקודת מבט אמיתית יותר על המציאות, קרובה יותר אל העין, דווקא בגלל שהיא סובייקטיבית. כאשר מוניז מצטט את מונה, ניתן להבין זאת כמעין מבט מחודש על תפקידו של הצילום: לתפיסתו, הצילום אינו מנסה לייצג את המציאות, אלא להרהר על האופנים בהם אנו מייצגים את המציאות, יוצרים אשליה ומפרשים אותה. הפירוק שלו את הדימוי לפיקסלים של נייר מעלה על הדעת מאבק סמוי בין הציור לצילום, בין האנלוגי לדיגיטלי, בין הנוסטלגי לעכשווי, בין הפורמליסטי לרגשי.

כאשר הדימויים של מוניז מתפרקים אל מול מבטו של הצופה, הדקונסטרוקציה שלהם חושפת את הפער שבין הדימוי הנשגב והנערץ, לבין החומר היומיומי והנמוך. הדימוי המפתה שכביכול מייצר קסם מאלמנטים של תרבות המערב, בעצם חושף את העודפות שבה. אך גישתו של מוניז אינה ביקורתית או אנטי קפיטליסטית באופן דידקטי, אלא אמביוולנטית, מופשטת ופואטית. הוא מתעניין בפרשנות של הצופה, בתרגום של מדיום אחד למדיום אחר ובחופש שנוצר במפגש החדש בין שני מדיומים השונים זה מזה.² לתפיסתו, דווקא השטיחות של הצילום היא זו שמשחררת את האובייקט מכובד המשקל של הייצוג הריאליסטי, ומאפשרת לתווך אותו באופן שדומה יותר לרעיון, הנותן יותר מקום לסובייקטיביות של האמן ושל הצופה כאחד. הטעויות הנוצרות בתרגום והעתקה של יצירה של אמן אחר, מושג הזמן שנפתח דרך אקט השיעתוק, והמטען של הזיכרון והאסוציאציות שהוא נושא עימו, כל אלה מייצרים מרחב סובייקטיבי, עמום, שאינו ממהר להגדיר ולקטלג.³

2 "The hybrid or the meeting of two media is a moment of truth and revelation from which new form is born. The moment of the meeting of media is a moment of freedom and release from the ordinary trance and numbness imposed by them on our senses".

Marshall McLuhan, *Understanding Media* (1964)

3 "To photograph a drawing is to forge a link between parallel forms of representation, to contextualize its synthetic message within the complexities of time and space. To photograph an object is to transform it into mental substance, to map its regress into a state that predates its own existence, its return to an archetypal stage. To photograph an archetype is to reverse the order of symbolic exchange, to retrace the trajectory of its interpretation from the image phase to the point at which it became an object".

Vik Muniz, *the I by Vik Muniz*, Originally published in *Das Mass der Dinge* (exhibition catalogue), Ursula Blicke Stiftung, Kraichtal, Germany, 1998

20th Century Fox, after Ruscha (from Pictures of Cars)

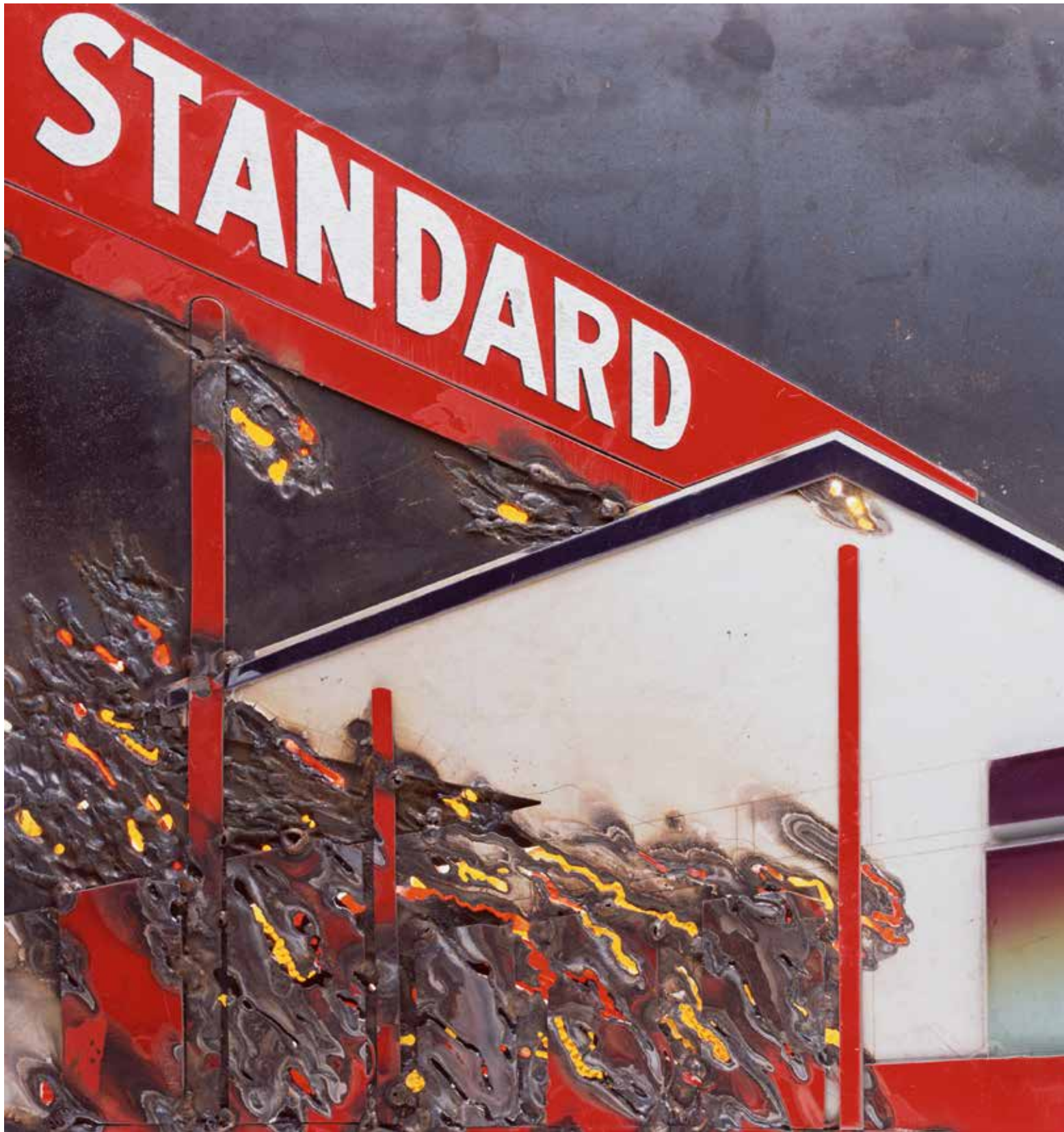
2008

Digital C-print

116.8 x 241.3 cm

Edition of 6

Burning Standard, after Ruscha (from Pictures of Cars)

2008

Digital C-print

129,5 x 241,3 cm

Edition of 6

Burning Standard, after Ruscha (from Pictures of Cars)

2008

Digital C-print

129,5 x 241,3 cm

Edition of 6

Standard at Night, after Ruscha (from Pictures of Cars)

2008

Digital C-print

129,5 x 241,3 cm

Edition of 6

Standard at Night, after Ruscha (from Pictures of Cars)

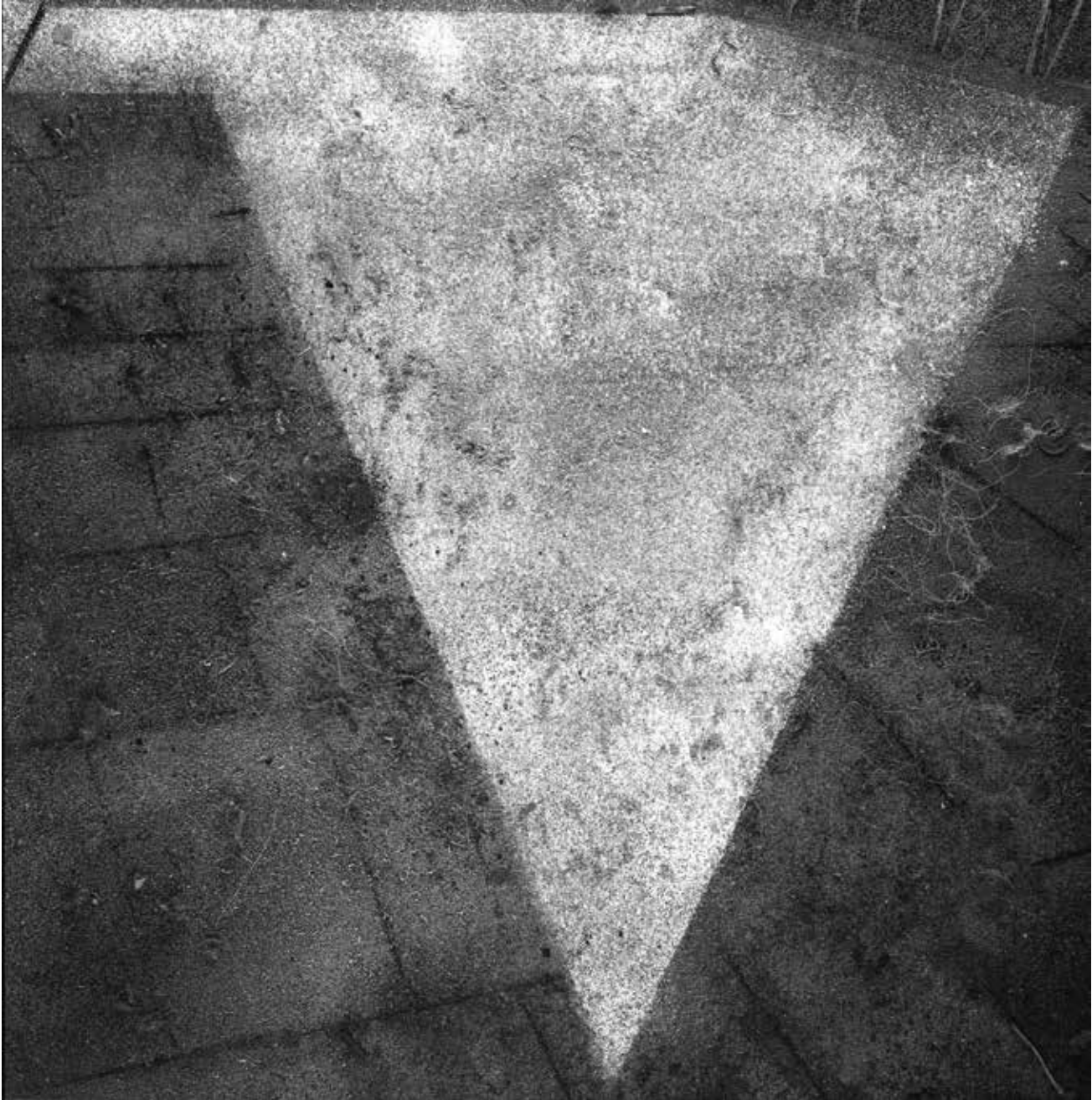
2008

Digital C-print

91.4 x 171.7 cm

Edition of 6

Pictures of Dust
2000
Small silver dye bleach print
101.6 x 101.6 cm
Edition of 10

Pictures of Diamonds: Jackie

2005

Digital C-print

152 x 122 cm

Edition of 5

Race Riot, after Warhol (from Pictures of Ink)

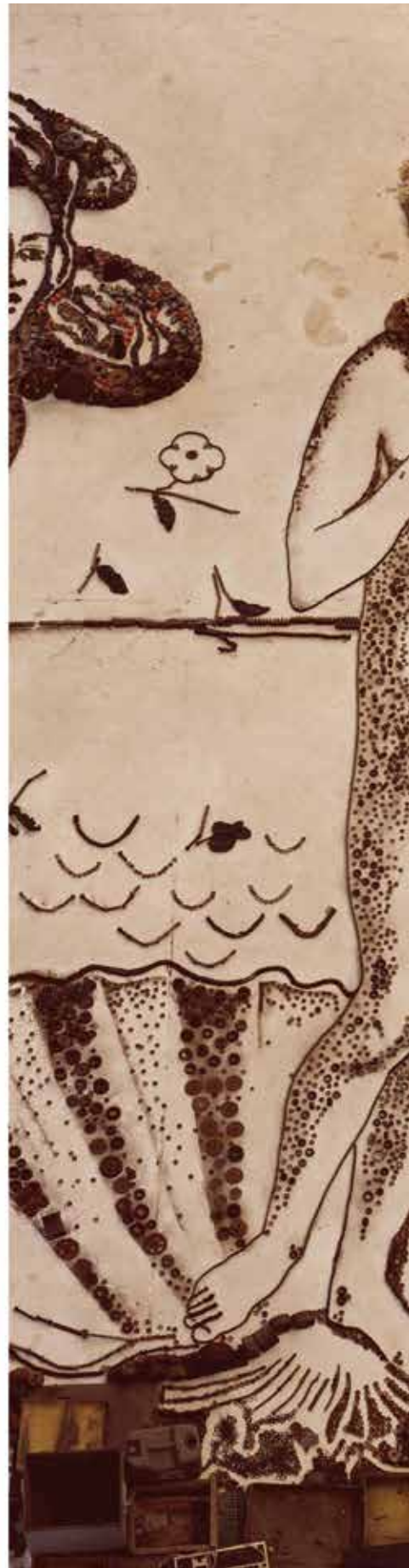
2001

Digital C-print

93.5 x 102 cm

Edition of 6

The Birth of Venus, after Botticelli (from Pictures of Junk)
2008
Digital C-Print
234 x 405 cm
Edition of 4

Hercules and Omphale

after François Lemoyne (from Pictures of Junk)

2006

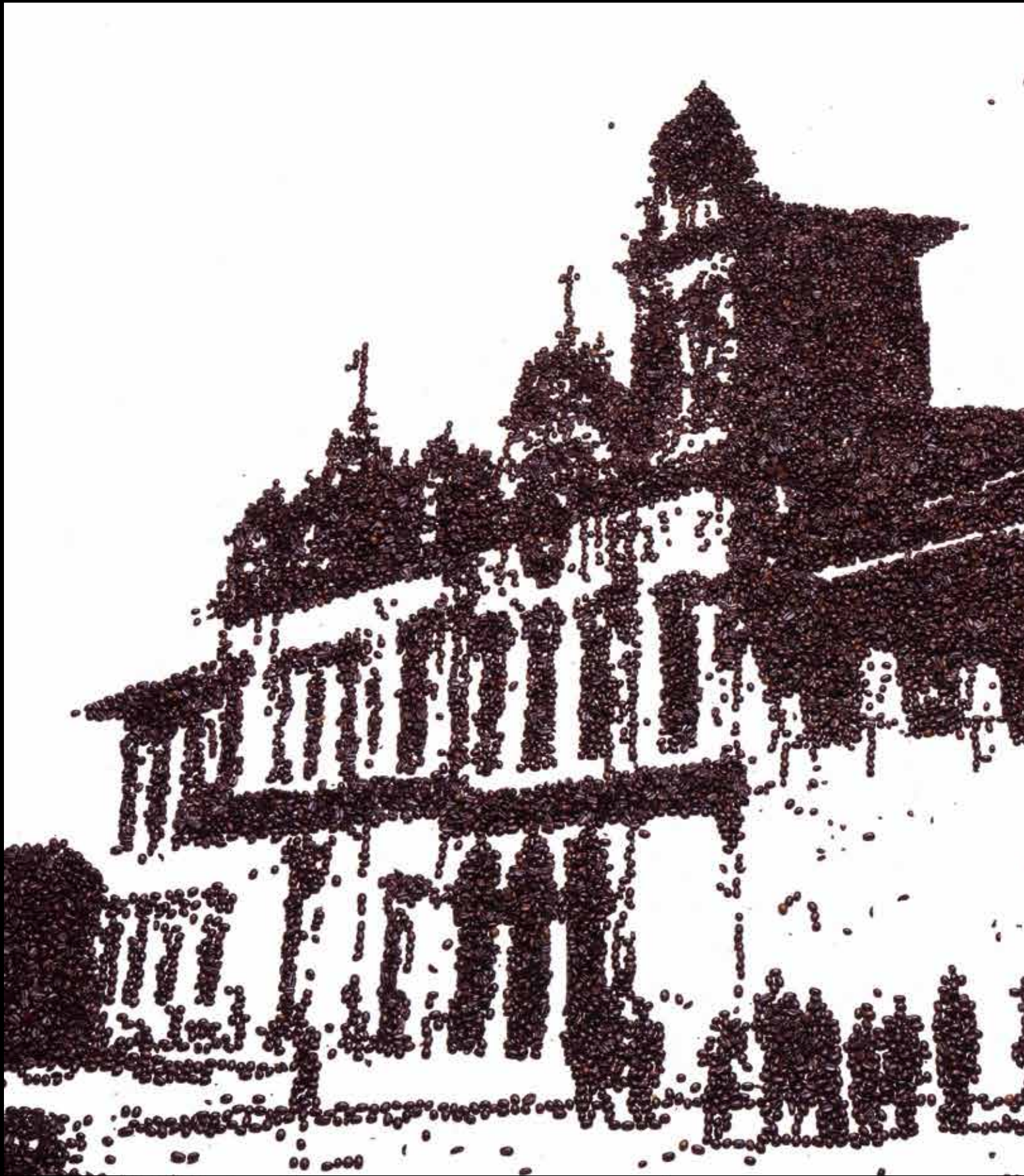
Digital C-print

222.3 x 180.3 cm

Edition of 6

Church of San Francisco, after Augusto de Azevedo

2003

Digital C-print

180.3 x 247 cm

Edition of 6

Gummi Bears (portfolio of 4)

2002

Duraflex prints

25.4 x 20.3 cm

Edition 100

Haystack #4, after Monet (from Pictures of Colors)
2001
Digital C-print
180,3 x 255,3 cm
Edition of 3

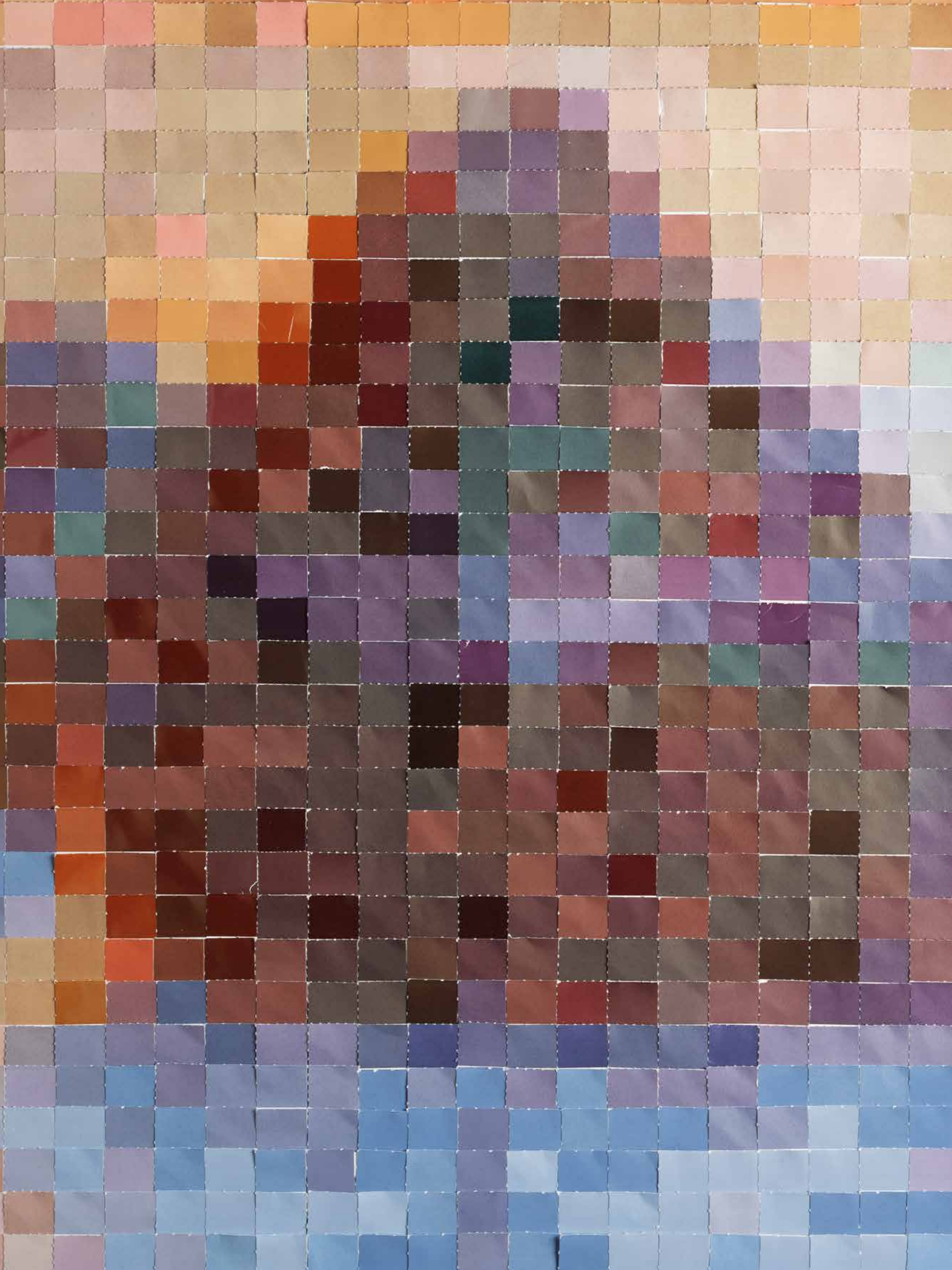
Haystack #3, after Monet (from Pictures of Colors)

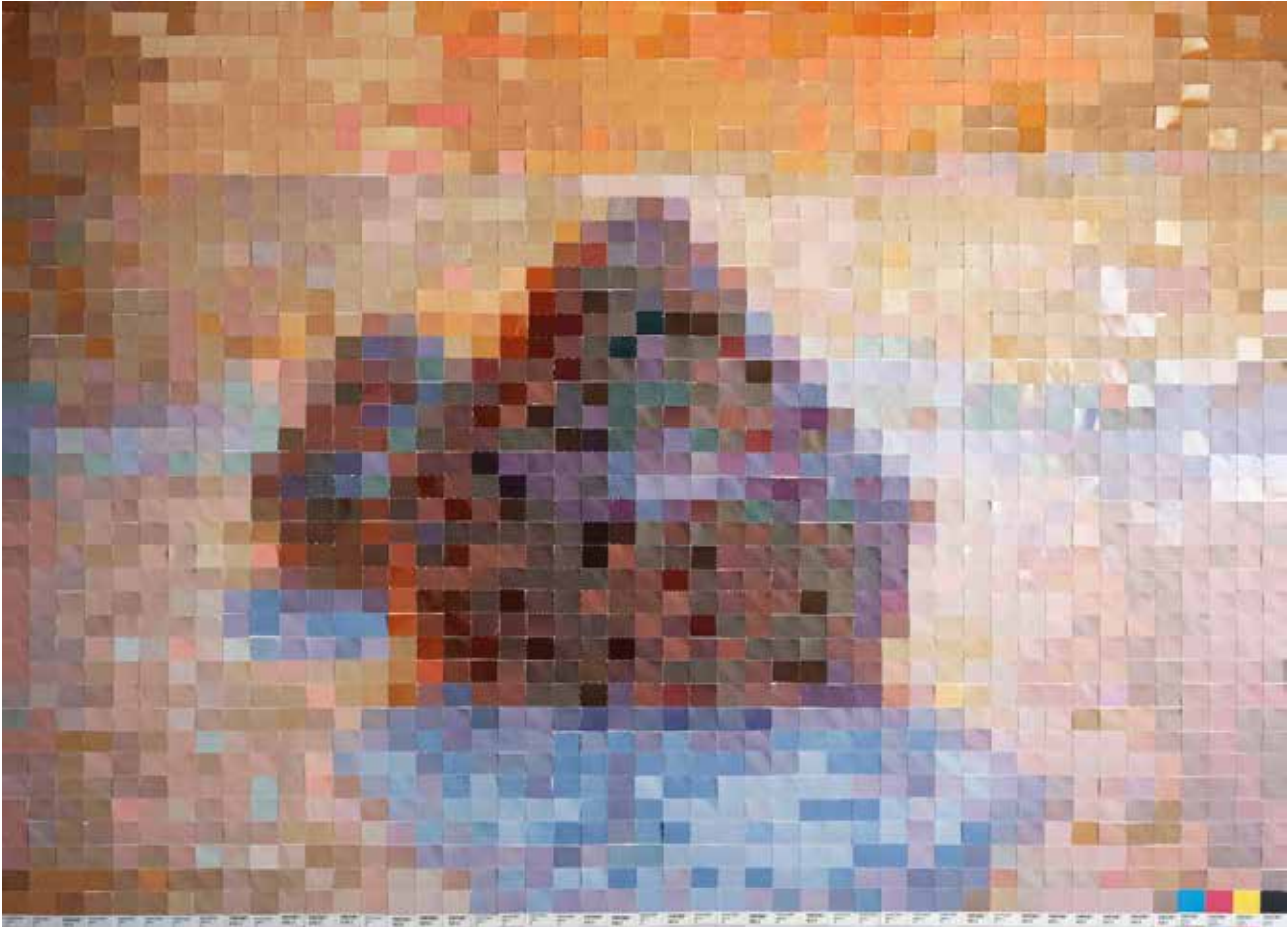
2001

Digital C-print

120.7 x 170.2 cm

Edition of 10

Haystack #5, after Monet (from Pictures of Colors)

2001

Digital C-print

180.3 x 246.4 cm

Edition of 3

Night Fly – Toy Plane (from Pictures of Soil)

1997

Digital C-print

127 x 101.6 cm

Edition of 5

Hourglass (from Pictures of Soil)

1997

Digital C-print

61 x 50.8 cm

Edition of 10

Still Life with Lemons, Oranges and a Rose
after Zurbarán (from Pictures of Magazines)
2005
Digital C-print
101.6 x 170.2 cm
Edition of 6

The Flowers in the Blue and White Vase,
after Chardin (from Pictures of Magazines)
2005
Digital C-print
127 x 101.6 cm
Edition of 6

Six Colors, after Gerhard Richter
2008
Chromogenic print
208,28 x 180,34 cm
Edition of 6

Suprematist Composition: Eight Red Rectangles

after Kazimir Malevich

2007

Chromogenic print

213.4 x 180.3 cm

Edition of 6

---

day versus the heroic desired image of America. It can even make one think of the current economic crisis, of its impact on American industry in general and on the automobile industry in particular, on the cost of capitalism, and on the dream and its destruction.

In the series of works after Monet, Muniz constructs surfaces of color using little squares of paper, a kind of “Pixels” that create a study of color. Monet, a leading impressionist of the 19th century, signified the dawn of modernism and the beginning of a reflexive attitude in art. The impressionists were regarded as the first art movement which questioned and reflected upon the limits of its own medium, painting. Additionally, they are in the most part mentioned alongside the invention of photography, which “dispossessed” painters from their function of representing reality. Whereas photography was initially regarded as objectively portraying the world, the impressionists searched for a different way and claimed that their formalistic study affords us a truer aspect of reality, closer to the eye, precisely because of its subjectivity. The citation of Monet by Muniz could be understood as a kind of renewed look at the function of photography: for Muniz, photography does not attempt to represent reality but rather to reflect on the ways in which we tend to represent it, by creating an illusion and interpreting it. His dismantling of the image into paper pixels brings to mind a covert struggle between painting and photography, between the analogous and the digital, between the nostalgic and the contemporary and between the formalistic and the emotional.

When the images of Muniz disintegrate under the gaze of the viewer, their deconstruction exposes the gap between the sublime idolized image and the lowly everyday material. The seductive image that seemingly creates magic out of elements of western culture in effect reveals its excessiveness. However, Muniz’s approach is not didactically critical or anti-capitalistic but rather ambivalent, abstract and poetic. He is interested in the viewer’s interpretation, in the translation from one medium to another, and in the freedom evolving from the new meeting between two media so different from one another.² To his perception, the very flatness of photography is that which frees the object from the weight of realistic representation, and enables one to mediate it in a way that is closer to an idea, that affords more room for the subjectivity of both artist and viewer. The mistakes arising from the translation of the work of another artist, the concept of time that is opened by the act of reproduction, and the charge of memory and associations that it bears, all of these create a subjective expanse that is in no hurry to define or catalogue itself.³

2 “The hybrid or the meeting of two media is a moment of truth and revelation from which new form is born. The moment of the meeting of media is a moment of freedom and release from the ordinary trance and numbness imposed by them on our senses”. Marshall McLuhan, *Understanding Media* (1964)

3 “To photograph a drawing is to forge a link between parallel forms of representation, to contextualize its synthetic message within the complexities of time and space. To photograph an object is to transform it into mental substance, to map its regress into a state that predates its own existence, its return to an archetypal stage. To photograph an archetype is to reverse the order of symbolic exchange, to retrace the trajectory of its interpretation from the image phase to the point at which it became an object”.

Vik Muniz, *the I by Vik Muniz*, Originally published in *Das Mass der Dinge* (exhibition catalogue), Ursula Blicke Stiftung, Kraichtal, Germany, 1998

Vik Muniz

Vik Muniz was born in 1961 in São Paulo, Brazil. He combines, as he has been doing over the past two decades, diverse media in his works and exhibits photographs of models, installations, paintings or collages that he has assembled. The materials out of which he constructs his complex sets are mostly taken from consumer culture remnants: garbage, automobile parts, earth or edible materials that he assembles into a new figurative image.

In many of the works of Muniz the image corresponds with the history of art: in effect, whole series of his works are based on homages and reconstructions of the works of past masters such as Rembrandt, Van Gogh, Matisse, Rubens and Piranesi. Works from several of these series are on view in this exhibition, including a collage of cut outs from magazines after Zurbaran and Chardin, a surface of colored paper “pixels” after Monet, a series from automobile parts after Ed Ruscha, a work made out of coffee beans after Augusto de Azevedo, and a work after Botticelli made of industrial garbage. The scale of the works is wide ranging with the largest ones measuring from three up to five meters.

Muniz reflexively researches the medium of photography. He emphasizes the mechanism of the staged image while the viewer’s gaze shifts between the familiar, iconic figurative image and its component elements. Whereas the image is so familiar that its visual and associative interpretations are almost self-evident, its deconstruction into unexpected objects, made of conflicting alien materials, opens up a wide expanse of new interpretation. The induced illusion is deliberately brittle, in order to cause the viewer to be aware of the seductive mechanism, of the deception existing in the visual image, and of the pleasure that can be derived from that selfsame deception.¹

In the frame of the series of automobile parts after Ed Ruscha (2008) are photographs after two well-known paintings by the artist from the nineteen sixties: the gas station Standard Station and the logo of the film studios 20th Century Fox. These images of Americana are made up of parts of automobiles from the 1950s-1970s, which have themselves become a symbol representing America of that period: Cadillac, Porsche, Corvette and Mercedes. The scratches and bangs that remained on the dismantled, welded and reassembled automobiles, echo the lives that were previously theirs, and are reminiscent of the fragility and complexity of the every-

¹ “I want to make the worst possible illusion that will still fool the eyes of the average person. Something so rudimentary and simple that the viewer will think, “I don’t believe what I’m seeing, I can’t be seeing this, my mind is too sophisticated to fall for something as silly as this.” Illusions as bad as mine make people aware of the fallacies of visual information and the pleasure to be derived from such fallacies. These illusions are made to reveal the architecture of our concept of truth. They are meta-illusions”.

Vik Muniz and Charles Ashley, Stainback: A Dialogue, published in the catalogue *Seeing is Believing*, Arena Editions, Verona, 1998

Olá Vik!

Zemack Contemporary Art is honored to host the art of Brazilian artist Vik Muniz for his first solo exhibition in Israel. Our mission throughout the years has remained to introduce the Israeli audience to internationally celebrated artists. Thus, hosting Vik Muniz's artwork is no doubt a highlight for the Gallery.

Vik Muniz is considered one of the most successful and widely known Brazilian artists in the world. Born in 1961 in Brazil, Muniz moved to New York City in the early 1980's, where he has since lived and worked. Muniz began his artistic career as a sculptor, but gradually grew more interested in photographic reproductions of his work. Muniz made his mark in contemporary art in the 1990's when he crafted a series of photographic recreations of historic art works exclusively using chocolate syrup. Ever since, Muniz has notably entered a dialogue with art history and exhibits series of photographic images that are inspired by important masterpieces from the past.

Muniz often makes use of consumer culture materials as well as garbage and industrial pictures of junk to produce his work, using the photographic medium to create the final form of his art.

The retrospective exhibition, made possible with the help of Muniz's studio in New York, displays Muniz's work from significant and known series from different periods over the past 20 years; among these are collages inspired by Monet, chocolate images, soil images, car parts inspired by Ed Ruscha, as well as work from Muniz's distinguished series 'Pictures of Junk' that inspired the documentary film *Waste Land* (directed by Lucy Walker, 2010).

Producing this show in Israel and working with such an amazing artist has inspired us all, from the beginning of the creative process to finally constructing the exhibition in the gallery. We invite you to visit Muniz's exhibition and continue being our guests in the future.

Leore Yahel Ohad
Curator

- 2008 Artist's Choice: Vik Muniz, Rebus. MoMA – Museum of Modern Art. New York, NY. December 11 – February 23, 2009.
 Vik Muniz. Arndt & Partner. Berlin, Germany. October 29 – December 20.
 Vik Muniz: The Beautiful Earth. Tokyo Wonder Site. Tokyo, Japan. November 22 – March 1.
 Vik Muniz. Rena Bransten Gallery. San Francisco, CA. October 16 – November 22.
 Vik Muniz: verso. Sikkema, Jenkins & Co. New York, NY. September 7 – October 11.
 Vik Muniz Reflex. Antiguo Colegio de San Ildefonso. Mexico City, Mexico. March 11 – July 13.
 This is Vik Muniz. CB Collection Roppongi. Tokyo, Japan. January 19 – April 19.
- 2007 Vik Muniz. Moscow House of Photography. Manezh, Russia. November 1 – December 2.
 To Russia With Love. Gary Tatintsian Gallery. Moscow, Russia. October 31 – December 30.
 A Terra e a Gente. Museu da Eletricidad. Lisbon, Portugal. October 17 – 16.
 Vik Muniz Reflex. Museum of Contemporary Art. Montréal, Quebec, Canada. October 4, 2007 – January 6, 2008.
 Muniz Remastered, Photographs from the West Collection. Museo de Las Americas, Denver, CO. October 4-January 20, 2008.
 The Beautiful Earth. Fortes Vilaça Gallery. São Paulo, Brazil. August 4 – September 27.
 Imaginary Prisons, G. B. Piranesi and Vik Muniz. National Gallery of Victoria. Melbourne, Australia. April 19 – September 30.
 Vik Muniz: A Survey. Victor Pinchuk Foundation. Kiev, Ukraine. April 13 – May 20.
 Vik Muniz Reflex. P.S. 1. MoMA. Long Island City, NY. February 11 – May 7.
 Vik Muniz Reflex. P.S. 1. MoMA. Long Island City, NY. February 11 – May 7.
- 2006 Vik Muniz Reflex. Seattle Art Museum. Seattle, Washington. November 10 – January 14, 2007.
 Vik Muniz: Remastered Selections from the West Collection. Gadsden Arts Center. Quincy, Florida. July 9 – September 3.
 Vik Muniz Reflex. Contemporary Art Museum. University of South Florida. Tampa, Florida. July 7 – October 7.
 Pictures of Pigment. Xippas Gallery. Paris, France. June 10 – 29.
 Vik Muniz. Nassau County Museum of Art. New York, NY. February 19 – May 14.
 Vik Muniz Reflex. Miami Art Museum. Miami, Florida. February 10 – May 28.
 Vik Muniz Reflex. Miami Art Museum. Miami, Florida. February 10 – May 28.
 Best of Vik Muniz. La Reserve. Pacy-sur-Eure, France. February 1 – July 31.
 BulFinch's Recycling Yard: Vik Muniz Pictures of Junk. Rena Bransten Gallery. San Francisco, California. April 13 – May 27. Vik Muniz – Pictures of Junk, Sikkema Jenkins & Co., September 9 – October 14.

Born in São Paulo, Brazil, 1961

Solo Exhibitions

- 2013 Vik Muniz. Clayton Days I Revisited: A Project by Vik Muniz. The Frick. Pittsburgh, Pennsylvania. July 13 – October 27.
Vik Muniz. Museo Banco de la Republica. Bogotá, Colômbia. July 31 – October 28.
Vik Muniz. Nara Roesler Gallery. São Paulo, Brazil. April 2 – May 5.
- 2012 Vik Muniz. Ben Brown Gallery. Hong Kong. November 21- December 21.
Vik Muniz. Elba Benitez Gallery, Madrid, Spain. November 15-December 15
Vik Muniz. Rena Bransten Gallery, San Francisco, California, September 20 – November 10.
Vik. Centro de Arte Contemporânea de Málaga, Málaga, Spain, September 7- December 2. (traveling exhibition)
VantagePoint X: Vik Muniz. Mint Museum Uptown, Charlotte, North Carolina. August 25 – November 4.
Vik Muniz. Exhibition Xippas Gallery, Paris. France. June 9 – July 10
- 2011 Vik Muniz. Le Musée Imaginaire. Collection Lambert en Avignon, Hôtel de Caumont & Église des Célestins, Avignon, France. December 11 – June 15, 2012.
Vik Muniz. matrici italiane. 1° Festival di Cultura Brasiliana, Galleria Cortona, Palazzo Pamphilj, Rome, Italy. November 25 – December 16.
Vik. Museu Coleção Berardo, Lisbon, Portugal. September 21 – January 31. (traveling exhibition)
Vik Muniz. Sikkema Jenkins & Co., New York. September 9 – October 15.
Vik Muniz. Beyond the Boundary between Celebrated Painting and Photo. Jeonbuk Relicário. Instituto Tomie Ohtake, São Paulo, Brazil. March 2 – April 24
Museum of Art, Gana Art Center, Seoul, Korea. February 11 – March 13.
- 2010 Vik Muniz. Nichido Contemporary Art, Tokyo, Japan. October 22 – November 20.
Relicário. Casa de Cultura Laura Alvim, Rio de Janeiro, Brazil. October 13 – December 5.
Vik Muniz. Rena Bransten Gallery, San Francisco, California. September 9 – October 23.
Verso. Galeria Fortes Vilaça. São Paulo, Brazil. July 29 – September 11.
Vik Muniz. Museum of the University of Fortaleza/Unifor, Fundação Edson Queiroz, Ceará, Brazil. April 16 – August 8.
Leonard Drew and Vik Muniz. Sikkema Jenkins and Co., New York, NY. January 30 – March 6.
- 2009 Vik Muniz. Galerie Xippas, Paris, France. December 12, 2009 – February 13, 2010.
Vik Muniz: The 8th Photo Festival, Gana Art Center, Korea, August 6 – 31.
Vik Muniz. Museu Inimá de Paula. Minas Gerais, Brazil. August 21 – November 2.
Identity V, curated by Hiroshi Minamishima. Nichido Contemporary Art. Tokyo, Japan. June 26 – July 25.
Vik Muniz. Galería Elba Benítez, Madrid, Spain. June 2 – July 31.
Vik. Museu de Arte de São Paulo (MASP). São Paulo, Brazil. April 25 – July 19.
Nus/Nudes. Galeria Fortes Vilaça. São Paulo, Brazil. February 17 – April 4.
Vik Muniz. Museum of Modern Art (MAM). Rio de Janeiro, Brazil. January 28 -March 22.
Vik Muniz. Museu Oscar Niemeyer, Paraná, Brazil. November 20 – March 10, 2010.

Vik
Muniz

Vik Muniz

June - July 2013

Exhibition

Vik Muniz - Solo Exhibition, Tel Aviv

Catalogue

Curator: Leore Yahel Ohad

Text: Maayan Sheleff

English translation: Amos Riesel

Graphic Design: Zvika Roitman Design

Printed by: AR Print

On the cover:

Pictures of Diamonds: Jackie

2005, Digital C-print, Edition of 5, 152 x 122 cm

All sizes are in centimeters, height x width

Special Thanks to:

Erika Benincasa and Dillon DeWaters from Vik Muniz studio, NYC.

Gallery Directors: Anat Bar Noy, Leore Yahel Ohad

Operations and Logistics: Elli Sahar

Gallery Assistant: Gal Nagar

Public Relations: Hadas Shapira

Zemack
Contemporary
Art

68 Hey B-iyar St.

Tel Aviv 62198 Israel

T +972 3 6915060

F +972 3 6914582

info@zcgallery.com

www.zcgallery.com

Vik
Muniz

Vik
Muniz